

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     |                 |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------|
| האשה נקנית בשלש דרכים וקונה את עצמה בשתי דרכים נקנית בכסף בשטר ובביאה בכסף <b>בית שמאי</b> אומרים דינר ובשוה דינר <b>ובית הלל</b> אומרים בפרוטה ובשוה פרוטה                                                                                                                                                                                                                                                                         | קידושין<br>ב:א  |
| כדתניא <b>הרי זה גיטין</b> ע"מ שלא תשתי יין על מנת שלא תלכי לבית אביך לעולם אין זה כריתות כל שלשים יום הרי זה כריתות <b>ורבי יוסי הגלילי</b> מכתרת כריתות קא נפקא ליה                                                                                                                                                                                                                                                               | קידושין<br>ה:א  |
| דתנן היה מדבר עם אשה על עסקי גיטה וקידושיה ונתן לה גיטה וקידושיה ולא פירש <b>ר' יוסי</b> אומר דיו <b>ר' יהודה</b> אומר צריך לפרש                                                                                                                                                                                                                                                                                                    | קידושין<br>ו:א  |
| <b>רבי</b> אומר והוא שעסוקין באותו ענין <b>ר' אלעזר בר ר"ש</b> אומר אע"פ שאין עסוקין באותו ענין                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | קידושין<br>ו:א  |
| ת"ש <b>המוכר עבדו</b> לעובד כוכבים יצא לחירות וצריך גט שחרור מרבו ראשון אמר <b>רשב"ג</b> בד"א שלא כתב עליו אונו אבל כתב עליו אונו זהו שחרור                                                                                                                                                                                                                                                                                         | קידושין<br>ו:ב  |
| ההוא גברא דאקדיש בשיראי <b>רבה</b> אמר לא צריכי שומא <b>רב יוסף</b> אמר צריכי שומא                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  | קידושין<br>ז:ב  |
| איתמר כתבו לשמה ושלא מדעתה <b>רבא ורבינא</b> אמרי מקודשת <b>רב פפא ורב שרביא</b> אמרי אינה מקודשת                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   | קידושין<br>ט:ב  |
| רבא אמר היינו טעמא <b>דב"ש</b> שלא יהו בנות ישראל כהפקר <b>וב"ה</b> אומרים בפרוטה                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   | קידושין<br>י:ב  |
| כי אתא רב דימי אמר שיער <b>ר' סימא</b> בדורו כמה היא פרוטה אחד משמנה באיסר האיטלקי וכי אתא <b>רבין</b> אמר שיערו <b>ר' דוסתאי</b> ורבי ינאי ור' אושעיא כמה היא פרוטה אחד מששה באיסר האיטלקי                                                                                                                                                                                                                                         | קידושין<br>י:ב  |
| דתניא <b>פרוטה שאמרו</b> חכמים אחד משמנה באיסר האיטלקי שש מעה כסף דינר מעה שני פונדיונין פונדיון שני איסרין איסר שני מוסמיסים מסמס שני קונטרונקין קונטרנק שתי פרוטות נמצא פרוטה אחת משמנה באיסר האיטלקי <b>רבן שמעון בן גמליאל</b> אומר שלשה הדרסין למעה שני הנצין להדרס שני שמנין להנץ ב' פרוטות לשמין נמצא פרוטה אחת מששה באיסר האיטלקי                                                                                           | קידושין<br>י:ב  |
| דתנן <b>האשה שהביאה</b> חטאתה ומתה יביאו יורשין עולתה אמר רב יהודה אמר שמואל והוא שהפרישתה מחיים אבל לא הפרישתה מחיים לא אלמא קסבר שיעבודא לאו דאורייתא אמר רב אסי <b>א"ר יוחנן</b> אע"ג שלא הפרישה מחיים אלמא קסבר שיעבודא הוה דאורייתא                                                                                                                                                                                            | קידושין<br>י:ב  |
| הא פליגי בה חדא זימנא <b>דרב ושמואל</b> דאמרי תרוייהו מלוה על פה אינה גובה מן היורשין ולא מן הלקוחות <b>ור' יוחנן ור"ל</b> דאמרי תרוייהו מלוה על פה גובה בין מן היורשין בין מן הלקוחות                                                                                                                                                                                                                                              | קידושין<br>י:ב  |
| דתניא <b>המוכר עצמו</b> נמכר לשש ויתר על שש מכרוהו ב"ד אינו נמכר אלא לשש המוכר עצמו אינו נרצע מכרוהו ב"ד נרצע מוכר עצמו אין מעניקים לו מכרוהו ב"ד מעניקים לו המוכר עצמו אין רבו מוסר לו שפחה כנענית מכרוהו ב"ד רבו מוסר לו שפחה כנענית <b>רבי אלעזר</b> אומר זה וזה אינו נמכר אלא לשש זה וזה נרצע זה וזה מעניקים לו זה וזה רבו מוסר לו שפחה כנענית מאי לאו בהא קמיפלגי <b>דתנא קמא</b> לא יליף שכיר שכיר <b>ור"א</b> יליף שכיר שכיר | קידושין<br>יד:ב |
| דתניא ( <b>ויקרא כה, נד</b> ) לא יגאל באלה <b>ר' יוסי הגלילי</b> אומר באלה לשחרור בשאר כל אדם לשעבוד <b>ר"ע</b> אומר באלה לשעבוד בשאר כל אדם לשחרור                                                                                                                                                                                                                                                                                 | קידושין<br>טו:ב |
| מאי טעמא <b>דרבי יוסי הגלילי</b> אמר קרא אם לא יגאל באלה אלא באחר ויצא בשנת היובל <b>ור"ע</b> אומר אם לא יגאל באלה ויצא בשנת היובל                                                                                                                                                                                                                                                                                                  | קידושין<br>טו:ב |
| אלא בהאי קרא קמיפלגי ( <b>ויקרא כה, מט</b> ) או דודו או בן דודו יגאלנו זה גאולת קרובים ( <b>ויקרא כה, מט</b> ) או השיגה ידו זה גאולת עצמו ונגאל זו גאולת אחרים <b>ר' יוסי הגלילי</b> סבר מקרא נדרש לפניו שדי גאולת קרובים אגאולת עצמו מה גאולת עצמו לשחרור אף גאולת קרובים לשחרור <b>ור"ע</b> סבר מקרא נדרש לאחריו שדי גאולת אחרים אגאולת עצמו מה גאולת עצמו לשחרור אף גאולת אחרים לשחרור                                           | קידושין<br>טו:ב |
| אלא בסברא קמיפלגי <b>רבי יוסי הגלילי</b> סבר מסתברא גאולת אחרים לשיעבוד דאי אמרת לשחרור הוו מימנעי ולא פרקי ליה <b>ור"ע</b> סבר מסתברא גאולת קרובים לשיעבוד דאי אמרת לשחרור כל יומא ויומא אזל ומזבין נפשיה                                                                                                                                                                                                                          | קידושין<br>טו:ב |
| דאיתמר שטר אמה העבריה מי כותבו <b>רב הונא</b> אמר אדון כותבו <b>רב חסדא</b> אמר אב כותבו                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            | קידושין<br>טז:א |
| דתניא <b>תוטאי אומר לו</b> ולא לבעל חובו גופא אלו מעניקים להם היוצא בשנים וביובל ובמיתת אדון ואמה העבריה בסימנין אבל בורח ויוצא בגרעון כסף אין מעניקים לו <b>ר"מ</b> אומר בורח אין מעניקין לו ויוצא בגרעון כסף מעניקים לו <b>ר"ש</b> אומר ארבעה מעניקים להם שלשה באיש וג' באשה ואי אתה יכול לומר ארבעה באחד מהן לפי שאין סימנין באיש ורציעה באשה                                                                                    | קידושין<br>טז:ב |
| תנו רבנן כמה מעניקים לו חמש סלעים מכל מין ומין שהן חמש עשרה סלעים דברי <b>ר' מאיר</b> <b>רבי יהודה</b> אומר שלשים כשלים : של עבד <b>ר"ש</b> אומר חמשים כחמשים שבערכין                                                                                                                                                                                                                                                               | קידושין<br>יז:א |
| לכדתניא יכול לא יהו מעניקין אלא מצאן גורן ויקב מנין לרבות כל דבר ת"ל אשר ברכך יי' אלהיך א"כ מה ת"ל צאן גורן ויקב לומר לך מה צאן גורן ויקב מיוחדים שישנן בכלל ברכה אף כל שישנן בכלל ברכה יצאו כספים דברי <b>ר' שמעון</b> <b>רבי אלעזר בן יעקב</b> אומר יצאו פרדות                                                                                                                                                                    | קידושין<br>יז:א |
| ת"ר ( <b>דברים טו, יד</b> ) <b>אשר ברכך ה' אלהיך</b> יכול נתברך בית בגללו מעניקים לו לא נתברך בית בגללו אין מעניקים לו ת"ל ( <b>דברים טו, יד</b> ) הענק תעניק מכל מקום אם כן מה ת"ל אשר ברכך הכל לפי ברכה תן לו <b>ר' אלעזר בן עזריה</b> אומר דברים ככתבן נתברך בית בגללו מעניקים לו לא נתברך בית בגללו אין מעניקים לו א"כ מה ת"ל הענק תעניק דברה תורה כלשון בני אדם                                                                | קידושין<br>יז:ב |

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 |              |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------|
| דתניא (שמות כא, ח) בבגדו בה כיון שפירש טליתו עליה שוב אין רשאי למוכרה דברי ר' ע' ר'א אומר בבגדו בה כיון שבגד בה שוב אין רשאי למוכרה                                                                                                                                                                                                                                                             | קידושין יח:ב |
| במאי קמיפלגי ר'א סבר יש אם למסורת ור'ע סבר יש אם למקרא ור'ש סבר יש אם למקרא ולמסורת                                                                                                                                                                                                                                                                                                             | קידושין יח:ב |
| תניא אידך המוכר את בתו והלך וקידשה לאחר שיחק באדון ומקודשת לשני דברי רבי יוסי ברבי יהודה וחכ'א אם רצה לייעד מייעד                                                                                                                                                                                                                                                                               | קידושין יט:ב |
| תניא אידך המוכר את בתו ופסק על מנת שלא לייעד נתקיים התנאי דברי ר'מ וחכ'א אם רצה לייעד מפני שהתנה על מה שכתוב בתורה וכל המתנה על מה שכתוב בתורה תנאו בטל ולר'מ תנאו קיים                                                                                                                                                                                                                         | קידושין יט:ב |
| והתניא האומר לאשה הרי את מקודשת לי ע"מ שאין לך עלי שאר כסות ועונה ה"ז מקודשת ותנאו בטל דברי ר'מ רבי יהודה אומר בדבר שבממון תנאו קיים                                                                                                                                                                                                                                                            | קידושין יט:ב |
| כדתניא לאמה מלמד שמוכרה לפסולים והלא דין הוא אם מקדשה לפסולים לא ימכרנה לפסולים מה למקדשה לפסולים שכן אדם מקדיש את בתו כשהיא נערה ימכרנה לפסולים שאין אדם מוכר את בתו כשהיא נערה ת"ל לאמה מלמד שמוכרה לפסולים ר' אליעזר אומר אם ללמד שמוכרה לפסולין הרי כבר נאמר (שמות כא, ח) אם רעה בעיני אדוניה שרעה בנישואיה מה ת"ל לאמה מלמד שמוכרה לקרובים והלא דין הוא אם מוכרה לפסולין לא ימכרנה לקרובים | קידושין יט:ב |
| ת"ר (שמות כא, ג) אם בגפו יבא בגפו יצא בגופו נכנס בגופו יצא רבי אליעזר בן יעקב אומר יחידי נכנס יחידי יצא                                                                                                                                                                                                                                                                                         | קידושין כ:א  |
| מאי (בגפו) בגופו נכנס בגופו יצא אמר רבא לומר שאינו יוצא בראשי אברים כעבד א"ל אביי ההוא (שמות כא, ז) מלא תצא כצאת העבדים נפקא אי מהתם הוה אמינא נתיב ליה דמי עיניה וניפוק קמ"ל                                                                                                                                                                                                                   | קידושין כ:א  |
| תלמוד לומר (ויקרא כה, כו) ואיש כי לא יהיה לו גואל וכי יש אדם בישראל שאין לו גואלים אלא זה שיש לו ואינו רוצה ליקח שהרשות בידו דברי ר' יהושע ר'א אומר וגאל את ממכר אחיו חובה אתה אומר חובה או אינו אלא רשות תלמוד לומר בכל גאולה תתנו הכתוב קבעו חובה                                                                                                                                             | קידושין כא:א |
| תנו רבנן מרצע אין לי אלא מרצע מנין לרבות הסול והסירא והמחט והמקדח והמכתב ת"ל (דברים טו, יז) ולקחת לרבות כל דבר שנקח ביד דברי ר' יוסי בר' יהודה רבי אומר מה מרצע מיוחד של מתכת אף כל של מתכת ד"א המרצע להביא המרצע הגדול                                                                                                                                                                         | קידושין כא:ב |
| אמר רבי אלעזר יודן בריבי היה דורש כשהן רוצעים אין רוצעים אלא במילתא וחכ'א אין עבד עברי כהן נרצע מפני שנעשה בעל מום וא"ת במילתא הם רוצעים היאך עבד עברי כהן יעשה בעל מום הא אין נרצע אלא בגובה של און                                                                                                                                                                                            | קידושין כא:ב |
| במאי קמיפלגי דרבי דריש כללי ופרטי ולקחת כלל מרצע פרט באזנו ובדלת חזר וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט מפורש של מתכת אף כל של מתכת ר' יוסי דריש ריבוי ומיעוטי ולקחת ריבה מרצע מיעט באזנו ובדלת חזר וריבה ריבה ומיעט וריבה                                                                                                                                                      | קידושין כא:ב |
| א"ר אלעזר יודן בריבי היה דורש כשהן רוצעין אין רוצעין אלא במילתא וחכ'א אין עבד עברי כהן נרצע מפני שנעשה בעל מום                                                                                                                                                                                                                                                                                  | קידושין כא:ב |
| עבד עברי כהן מהו שימסור לו רבו שפחה כנענית חידוש הוא לא שנא כהנים ולא שנא ישראל או דילמא שאני כהנים הואיל וריבה בהן הכתוב מצות יתירות רב אמר מותר ושמואל אמר אסור                                                                                                                                                                                                                               | קידושין כא:ב |
| איבעיא להו כהן מהו ביפת תואר חידוש הוא לא שנא כהן ולא שנא ישראל או דילמא שאני כהנים הואיל וריבה בהן מצות יתירות רב אמר מותר ושמואל אמר אסור                                                                                                                                                                                                                                                     | קידושין כא:ב |
| ביאה ראשונה דל"ע לא פליגי דשרי דלא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע כי פליגי בבאה שניה רב אמר מותר ושמואל אמר אסור רב אמר מותר הואיל ואישתריא אישתרי ושמואל אמר אסור דהא הוא לא גיורת וגיורת לכהן לא חזיא                                                                                                                                                                                             | קידושין כא:ב |
| א"ד בבאה שניה כ"ע לא פליגי דאסירא דהויה לה גיורת כי פליגי בבאה ראשונה רב אמר מותר דהא לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע ושמואל אמר אסור כל היכא דקרינא ביה (דברים כא, יב) והבאתה אל תוך ביתך קרינא ביה וראית בשביה כל היכא דלא קרינא ביה והבאתה אל תוך ביתך לא קרינא ביה וראית בשביה                                                                                                                | קידושין כא:ב |
| עבד כנעני נקנה בכסף ובשטר ובחזקה וקונה את עצמו בכסף על ידי אחרים ובשטר על ידי עצמו דברי רבי מאיר וחכמים אומרים בכסף ע"י עצמו ובשטר ע"י אחרים ובלבד שיהא הכסף משל אחרים                                                                                                                                                                                                                          | קידושין כב:ב |
| והתניא כיצד במסירה אחזה בטלפה בשערה באוכף שעליה בשליף שעליה בפרומביא שבפיה ובזוג שבצוארה קנאה כיצד במשיכה קורא לה והיא באה או שהכיתה במקל ורצתה לפניו כיון שעקרה יד ורגל קנאה רבי אסי ואמרי לה ר' אחא אומר עד שתהלך לפניו מלא קומתה אמרי בהמה אדעתא דמרה אזלה עבד אדעתיה דנפשיה קאזיל                                                                                                           | קידושין כב:ב |
| תנו רבנן כיצד בחזקה התיר לו מנעלו או הולך כליו אחריו לבית המרחץ הפשיטו הרחיצו סכו גרדו הלבישו הנעילו הגביהו קנאו אמר ר' שמעון לא תהא חזקה גדולה מהגבהה שהגבהה קונה בכל מקום                                                                                                                                                                                                                     | קידושין כב:ב |
| דתניא גר שמת ובזבזו ישראל נכסיו והיו בהן עבדים בין גדולים בין קטנים קנו עצמן בני חורין אבא שאול אומר גדולים קנו עצמן בני חורין קטנים כל המחזיק בהן זכה בהן                                                                                                                                                                                                                                      | קידושין כג:א |
| ובלבד שיהא הכסף משל אחרים:נימא בהא קמיפלגי דר' מאיר סבר אין קנין לעבד בלא רבו ואין קנין לאשה בלא בעלה ורבנן סברי יש קנין לעבד בלא רבו ויש קנין לאשה בלא בעלה                                                                                                                                                                                                                                    | קידושין כג:ב |
| אמר רבה אמר רב ששת דכולי עלמא אין קנין לעבד בלא רבו ואין קנין לאשה בלא בעלה והכא במאי עסקינן דאקני ליה אחר מנה ואמר ליה על מנת שאין לרבך רשות בו ר' מאיר סבר כי אמר ליה קני עבד וקני רביה וכי אמר ליה על מנת לא כלום קאמר ליה ורבנן סברי כיון דאמר ליה על מנת אהני ליה תנאיה                                                                                                                    | קידושין כג:ב |
| ור' אלעזר אמר כל כי האי גוונא דכולי עלמא לא פליגי דקני עבד וקני רביה והכא במאי עסקינן כגון דאקני ליה אחר מנה ואמר ליה על מנת שתצא בו לחירות ר'מ סבר כי אמר ליה קני עבד וקני רביה וכי אמר ליה על מנת לא כלום קאמר ליה ורבנן סברי לדידיה נמי הא לא קא מקני ליה דהא לא אמר ליה אלא על מנת שתצא בו לחירות                                                                                           | קידושין כג:ב |

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                |              |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------|
| דתניא אין אשה פודה מעשר שני בלא חומש ר"ש בן אלעזר אומר משום ר' מאיר אשה פודה מעשר שני בלא חומש היכי דמי אילימא בזוזי דבעל ומעשר דבעל שליחותיה דבעל קא עבדה ואלא בזוזי דידה ומעשר דידה איש אמר רחמנא ולא אשה                                                                                                                                                                                                                                    | קידושין כד:א |
| ת"ר בכולם עבד יוצא בהם לחירות וצריך גט שחרור דברי ר"ש ר"מ אומר אינו צריך ר"א אומר צריך ר' טרפון אומר אינו צריך ר"ע אומר צריך המכריעים לפני חכמים אומרים נראין דברי ר"ט בשן ועין שהתורה זכתה לו ודברי ר"ע בשאר אברים                                                                                                                                                                                                                            | קידושין כד:ב |
| מ"ט דר"ש יליף שילוח שילוח מאשה מה אשה בשטר אף עבד נמי בשטר ור"מ אי כתב חפשי לבסוף כדקאמרת השתא דכתב לחפשי ישלחנו הוה ליה חפשי מעיקרא                                                                                                                                                                                                                                                                                                           | קידושין כד:ב |
| תנו רבנן הרי שהיה רבו רופא ואמר לו לכחול לו עינו וסמאה לחתור לו שינו והפילה שיחק באדון ויצא לחירות רשב"ג אומר (שמות כא, כו) ושחתה עד שיתכוין לשחתה ורבנן האי ושחתה מאי עבדי ליה מיבעי להו                                                                                                                                                                                                                                                      | קידושין כד:ב |
| לא נחלקו אלא לענין הזאה רבי מדמי לה לטומאה ורבנן מדמו לה לטבילה ותרווייהו בהאי קרא קמיפלגי (במדבר יט, יט) והזה הטהור על הטמא וגו' רבי סבר והזה הטהור על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו רבנן סברי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים                                                                                                                                                                                                   | קידושין כה:א |
| כתנאי (ויקרא כב, כד) ומעוך וכתות ונתוק וכרות כולן בביצים דברי רבי יהודה בביצים ולא בגיד אלא כולן אף בביצים דברי רבי יהודה רבי אליעזר בן יעקב אומר כולם בגיד רבי יוסי אומר מעוך וכתות אף בביצים נתוק וכרות בגיד אין בביצים לא                                                                                                                                                                                                                   | קידושין כה:ב |
| בהמה גסה נקנית במסירה והדקה בהגבהה דברי רבי מאיר ור' אליעזר וחכ"א בהמה דקה נקנית במשיכה                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                        | קידושין כה:ב |
| אמר רב בהמה גסה נקנית במשיכה והאנן במסירה תנו ורב נמי במסירה אמר הדר ביה מההיא הוא דאמר כי האי תנא דתניא וחכ"א זו וזו נקנית במשיכה רבי שמעון אומר זו וזו בהגבהה                                                                                                                                                                                                                                                                                | קידושין כה:ב |
| ה"ק פירות נמי עבדי חליפין כיצד החליף בשר שור בפרה או בשר חמור בשור כיון שזכה זה נתחייב בחליפין הניחא לרב ששת דאמר פירות עבדי חליפין אלא לר"נ דאמר פירות לא עבדי חליפין מאי איכא למימר ה"ק יש דמים שהן כחליפין כיצד החליף דמי שור בפרה או דמי חמור בשור מ"ט סבר לה כר' יוחנן דאמר דבר תורה מעות קונות                                                                                                                                           | קידושין כה:ב |
| תנו רבנן הוא לפדות ובנו לפדות הוא קודם לבנו רבי יהודה אומר בנו קודמו שזה מצותו על אביו וזה מצות בנו עליו                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       | קידושין כט:א |
| ת"ר לפדות את בנו ולעלות לרגל פודה את בנו ואחר כך עולה לרגל ר' יהודה אומר עולה לרגל ואח"כ פודה את בנו שזו מצוה עוברת וזו מצוה שאינה עוברת                                                                                                                                                                                                                                                                                                       | קידושין כט:ב |
| ת"ר הוא ללמוד ובנו ללמוד הוא קודם לבנו ר' יהודה אומר אם בנו זריז וממולח ותלמודו מתקיים בידו בנו קודמו                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          | קידושין כט:ב |
| ת"ר ללמוד תורה ולישא אשה ילמוד תורה ואח"כ ישא אשה ואם א"א לו בלא אשה ישא אשה ואח"כ ילמוד תורה אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה נושא אשה ואח"כ ילמוד תורה ר' יוחנן אמר ריחיים בצוארו ויעסוק בתורה ולא פליגי הא לן והא להו                                                                                                                                                                                                                            | קידושין כט:ב |
| מתמני סרי עד עשרים וארבעה כתנאי (משלי כב, ו) חנוך לנער על פי דרכו ר' יהודה ורבי נחמיה חד אמר משיתסר ועד עשרים ותרתין וחד אמר מתמני סרי ועד עשרים                                                                                                                                                                                                                                                                                               | קידושין ל:א  |
| אלעזר בן מתתיה אומר אבא אומר השקיני מים ומצוה לעשות מניח אני כבוד אבא ועושה את המצוה שאני ואבא חייבים במצוה איסי בן יהודה אומר אם אפשר למצוה ליעשות ע"י אחרים תיעשה על ידי אחרים וילך הוא בכבוד אביו אמר רב מתנה הלכה כאיסי בן יהודה                                                                                                                                                                                                           | קידושין לב:א |
| א"ר מתנה אמר רב חסדא האב שמחל על כבודו כבודו מחול הרב שמחל על כבודו אין כבודו מחול ורב יוסף אמר אפי' הרב שמחל על כבודו כבודו מחול שנאמר (שמות יג, כא) והשם הולך לפניו יומם                                                                                                                                                                                                                                                                     | קידושין לב:א |
| ת"ק סבר יניק וחכים לא רבי יוסי הגלילי סבר אפילו יניק וחכים                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | קידושין לב:ב |
| ומדמצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות מכלל דמ"ע שלא הזמן גרמא נשים חייבות הניחא למ"ד תפילין מ"ע שהזמן גרמא אלא למ"ד תפילין מ"ע שלא הזמן גרמא מאי איכא למימר מאן שמעת ליה דאמר תפילין מ"ע שלא הזמן גרמא ר' מאיר וסבר לה שני כתובים הבאים כאחד וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין ולר' יהודה דאמר שני כתובים הבאים כאחד מלמדין ותפילין מ"ע שלא הזמן גרמא מא"ל משום דהואי מצה שמחה והקהל שלשה כתובים הבאים כאחד ושלשה כתובים הבאים כאחד אין מלמדין | קידושין לה:א |
| לכדתניא בנין אתם לה' אלהיכם בזמן שאתם נוהגים מנהג בנין אתם קרוים בנין אין אתם נוהגים מנהג בנין אין אתם קרוים בנין דברי ר' יהודה רבי מאיר אומר בין כך ובין כך אתם קרוים בנין שנאמר (ירמיהו ד, כב) בנין סכלים המה ואומר (דברים לב, ב) בנין לא אמונן הם ואומר (ישעיהו א, ד) זרע מרעים בנין משחיתים ואומר (הושע ב, א) והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי                                                                        | קידושין לו:א |
| כל מצוה שהיא תלויה בארץ אינה נוהגת אלא בארץ ושאינה תלויה בארץ נוהגת בין בארץ בין בחוצה לארץ חוץ מן הערלה וכלאים ר"א אומר אף החדש                                                                                                                                                                                                                                                                                                               | קידושין לו:ב |
| ואתא ר"א למימר אף חדש נוהג בין בארץ בין בח"ל מ"ט מושב בכל מקום שאתם יושבים או דלמא לקולא פליג וה"ק ת"ק חוץ מן הערלה והכלאים דהלכתא גמירי לה וכ"ש חדש דמושב כ"מ שאתם יושבים משמע ואתא ר"א למימר חדש אינו נוהג אלא בארץ דמושב לאחר ירושה וישיבה משמע ומאי אף אקמייתא ת"ש דאמר אביי מאן תנא דפליג עליה דר"א ר' ישמעאל היא דתניא ללמדך שכל מקום שנאמר בו מושב אינו אלא לאחר ירושה וישיבה דברי רבי ישמעאל                                           | קידושין לז:א |
| במאי קמיפלגי בקירבו נסכים במדבר קא מיפלגי ר' ישמעאל סבר לא קירבו נסכים במדבר ור"ע סבר קירבו נסכים במדבר                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                        | קידושין לז:ב |
| והתנן שום הדיינים שפיחתו שתות או הותירו שתות מכרן בטל רבן שמעון בן גמליאל אומר מכרן קיים (ואמר רבן שמעון בן גמליאל) א"כ מה כח ב"ד יפה ואמר רב הונא בר חנינא אמר רב נחמן הלכה כדברי חכמים לא קשיא הא דטעו הא דלא טעו אי דלא טעו מאי יכולים למחות יכולים למחות ברוחות                                                                                                                                                                            | קידושין מב:א |

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                           |                 |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------|
| ונילף מינה משום דהוי מעילה ושליחות יד שני כתובים הבאים כאחד וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין מעילה הא דאמרן שליחות יד מאי היא דתניא (שמות כב, ח) על כל דבר פשע בש"א לחייב על המחשבה כמעשה ובה"א אינו חייב עד שישלח בו יד שנאמר אם לא שלח יד                                                                                                                                                           | קידושין<br>מג:ב |
| ילף מינה משום דהוה מעילה טביחה ומכירה שני כתובים הבאים כאחד וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין מעילה הא דאמרן טביחה ומכירה מאי היא אמר קרא (שמות כא, לז) וטבחו או מכרו מה מכירה ע"י אחר אף טביחה על ידי אחר דבי ר' שמעאל תנא או לרבות את השליח דבי חזקיה תנא תחת לרבות את השליח                                                                                                                         | קידושין<br>מג:א |
| איתמר רב אמר שליח נעשה עד דבי רבי שילא אמרי אין שליח נעשה עד                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              | קידושין<br>מג:א |
| אלא רב אמר שליח נעשה עד אלומי קא מאלימנא למילתיה דבי רבי שילא אמרי אין שליח נעשה עד כיון דאמר מר שלוחו של אדם כמותו                                                                                                                                                                                                                                                                                       | קידושין<br>מג:א |
| מיתיבי אמר לשלשה צאו וקדשו לי האשה אחד שליח ושנים עדים דברי ר' ש"ש ובה"א אומרים כולם שלוחין הן ואין שליח נעשה עד עד כאן לא פליגי אלא בשלשה אבל בשנים דברי הכל לא                                                                                                                                                                                                                                          | קידושין<br>מג:א |
| דתניא רבי נתן אומר בית שמאי אומרים שליח ועד אחד ובה"א אומרים שליח ושני עדים                                                                                                                                                                                                                                                                                                                               | קידושין<br>מג:א |
| תנן התם נערה המאורסה היא ואביה מקבלין את גיטה אמר רבי יהודה אין שתי ידיים זוכות כאחד אלא אביה מקבל את גיטה וכל שאין יכולה לשמור את גיטה אין יכולה להתגרש                                                                                                                                                                                                                                                  | קידושין<br>מג:ב |
| אמר ר"ל כמחלוקת לגירושין כך מחלוקת לקידושין ורבי יוחנן אמר מחלוקת לגירושין אבל לקידושין דברי הכל אביה ולא היא                                                                                                                                                                                                                                                                                             | קידושין<br>מג:ב |
| דתניא העושה מאמר ביבמתו שלא מדעתה רבי אומר קנה וחכ"א לא קנה                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                               | קידושין<br>מד:א |
| מאי טעמיה דרבי גמר מביאה דיבמה מה ביאה דיבמה בעל כרחא אף הכא נמי בע"כ ורבנן סברי ילפינן מקידושין מה קידושין דמדעתה אף ה"נ דמדעתה במאי קמיפלגי רבי סבר מילי דיבמה מיבמה הוה ליה למילף ורבנן סברי קידושין מקידושין הוה ליה למילף                                                                                                                                                                            | קידושין<br>מד:א |
| והתניא זה הכלל כלל אינו חייב אלא אחת פרט חייב על כל אחת ואחת דברי ר' מ"מ רבי יהודה אומר שבועה לא לך לא לך לא לך חייב על כל אחת ואחת דא"א לא לך לא לך לא לך ולא לך שבועה חייב על כל אחת ואחת ר' שמעון אומר לעולם אינו חייב עד שיאמר שבועה לכל אחד ואחד                                                                                                                                                     | קידושין<br>מד:א |
| ההוא דאמר לקריבאי והיא אמרה לקריבה כפתיה עד דאמר לה תיהוי לקריבה אדאכלי ושתי אתא קריביה באיגרא וקדשה אמר אביי כתיב (צפניה ג, יג) שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב רבא אמר חזקה אין אדם טורח בסעודה ומפסידה מאי בנייהו איכא בנייהו דלא טרח                                                                                                                                                           | קידושין<br>מה:ב |
| נתקדשה לדעת אביה והלך אביה למדינת הים ועמדה ונישאת אמר רב אוכלת בתרומה עד שיבא אביה וימחה רב אסי אמר אינה אוכלת שמא יבוא אביה וימחה ונמצאת זרה אוכלת בתרומה למפרע                                                                                                                                                                                                                                         | קידושין<br>מה:ב |
| נתקדשה לדעת וניסת שלא לדעת ואביה כאן רב הונא אמר אינה אוכלת רב ירמיה בר אבא אמר אוכלת                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | קידושין<br>מה:ב |
| איתמר קטנה שנתקדשה שלא לדעת אביה אמר רב בין היא ובין אביה יכולין לעכב ורב אסי אמר אביה ולא היא                                                                                                                                                                                                                                                                                                            | קידושין<br>מז:א |
| איתמר המקדש אחותו רב אמר מעות חוזרים ושמאל אמר מעות מתנה                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  | קידושין<br>מז:ב |
| רב אמר מעות חוזרים אדם יודע שאין קידושין תופסין באחותו וגמר ונתן לשום פקדון ולימא לה לשום פקדון סבר לא מקבלה ושמאל סבר מעות מתנה אדם יודע שאין קידושין תופסין באחותו וגמר ונתן לשום מתנה                                                                                                                                                                                                                  | קידושין<br>מז:ב |
| המקדש במלוה אינה מקודשת ויש אומרים מקודשת                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 | קידושין<br>מז:א |
| מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבר מלוה להוצאה ניתנה ומר סבר מלוה לאו להוצאה ניתנה                                                                                                                                                                                                                                                                                                                               | קידושין<br>מז:א |
| האומר לאשה התקדשי לי בפקדון שיש לי בידך והלכה ומצאתו שנגנב או שאבד אם נשתייר הימנו שוה פרוטה מקודשת ואם לאו אינה מקודשת ובמלוה אף על פי שלא נשתייר הימנו שוה פרוטה מקודשת רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי מאיר מלוה הרי היא כפקדון עד כאן לא פליגי אלא דמר סבר מלוה אע"ג דלא נשתייר הימנה שוה פרוטה ומר סבר נשתייר הימנה שוה פרוטה אין ואי לא נשתייר הימנה שוה פרוטה לא אבל דכולי עלמא מקדש במלוה מקודשת | קידושין<br>מז:א |
| ר' שמעון בן אלעזר אומר משום ר"מ מלוה הרי היא כפקדון במאי קמיפלגי אמר רבה אשכחתינהו לרבנן בבי רב דיתבי וקאמרי במלוה ברשות בעלים לחזרה והוא הדין לאונסין קמיפלגי דמר סבר מלוה ברשות ליה קיימא והוא הדין לאונסין ומר סבר מלוה ברשות בעלים קיימא והוא הדין לאונסין                                                                                                                                            | קידושין<br>מז:ב |
| התקדשי לי בשטר חוב או שהיה לו מלוה ביד אחרים והירשה עליהם ר"מ אומר מקודשת וחכ"א אינה מקודשת                                                                                                                                                                                                                                                                                                               | קידושין<br>מז:ב |
| דתניא אותיות נקנות במסירה דברי רבי וחכ"א בין שכתב ולא מסר בין שמסר ולא כתב לא קנה עד שיכתוב וימסור                                                                                                                                                                                                                                                                                                        | קידושין<br>מז:ב |
| התקדשי לי בשטר ר"מ אומר אינה מקודשת ור' אלעזר אומר מקודשת וחכ"א שמין את הנייר אם יש בו שוה פרוטה מקודשת ואם לאו אינה מקודשת                                                                                                                                                                                                                                                                               | קידושין<br>מח:א |
| אלא בשט"ח דידה ובמקדש במלוה קא מיפלגי א"ר נחמן בר יצחק הכא במאי עסקינן כגון שקדשה בשטר שאין עליו עדים ור"מ לטעמיה דאמר עדי חתימה כרתי ור' אלעזר לטעמיה דאמר עדי מסירה כרתי ורבנן מספקא להו אי כר"מ אי כרבי אלעזר הלכך שמין את הנייר אם יש בו שוה פרוטה מקודשת ואם לאו אינה מקודשת                                                                                                                         | קידושין<br>מח:א |



|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                    |                 |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------|
| דאיתמר כתבו לשמה ושלא מדעתה <b>ר'בא ורבינא</b> אמרי מקודשת <b>ר'ב פפא ור'ב שרביא</b> אמרי אינה מקודשת                                                                                                                                                                                                                                                              | קידושין<br>מח:א |
| דתניא עשה לי שירים נזמים וטבעות ואקדש אני לך כיון שעשאן מקודשת דברי <b>ר'בי מאיר וחכ"א</b> אינה מקודשת עד שיגיע ממון לידה                                                                                                                                                                                                                                          | קידושין<br>מח:א |
| דתניא <b>בשכר שעשיתי</b> עמך אינה מקודשת בשכר שאעשה עמך מקודשת <b>ר' נתן</b> אומר בשכר שאעשה עמך אינה מקודשת וכל שכן בשכר שעשיתי עמך <b>ר'בי יהודה הנשיא</b> אומר באמת אמרו בין בשכר שעשיתי בין בשכר שאעשה עמך אינה מקודשת ואם הוסיף לה נופך משלו מקודשת                                                                                                           | קידושין<br>מח:ב |
| <b>התקדשי לי בכוס</b> זה של יין ונמצא של דבש של דבש ונמצא של יין בדינר זה של כסף ונמצא של זהב של זהב ונמצא של כסף על מנת שאני עשיר ונמצא עני ונמצא עשיר אינה מקודשת <b>ר"ש</b> אומר אם הטעה לשבח מקודשת                                                                                                                                                            | קידושין<br>מח:ב |
| הכא במאי עסקינן כגון שאמר לשלוחו הלויני דינר של כסף ולך וקדש לי אשה פלונית והלך והלוה של זהב <b>מר</b> סבר קפידא <b>ומר</b> סבר מראה מקום הוא לו                                                                                                                                                                                                                   | קידושין<br>מח:ב |
| <b>ר' חייא בר אבין</b> הכא במאי עסקינן כגון שאמרה היא לשלוחה צא וקבל לי קדושי מפלוני שאמר לי התקדשי לי בדינר של כסף והלך ונתן לו דינר של זהב <b>מר</b> סבר קפידא <b>ומר</b> סבר מראה מקום היא לו                                                                                                                                                                   | קידושין<br>מח:ב |
| <b>גט פשוט</b> עדיו מתוכו מקושר עדיו מאחוריו פשוט שכתבו עדיו מאחוריו ומקושר שכתבו עדיו מתוכו שניהם פסולים <b>ר' חנינא בן גמליאל</b> אומר מקושר שכתבו עדיו מתוכו כשר שיכול לעשותו פשוט <b>ר'בן שמעון בן גמליאל</b> אומר הכל כמנהג המדינה                                                                                                                            | קידושין<br>מט:א |
| דתנן <b>האשה שאמרה</b> התקבל לי גיטי ממקום פלוני וקבל לה גיטה ממקום אחר פסול <b>ור'בי אלעזר</b> מכשיר                                                                                                                                                                                                                                                              | קידושין<br>מט:א |
| <b>תנו רבנן</b> על מנת שאני קריינא כיון שקרא שלשה פסוקים בבית הכנסת הרי זו מקודשת <b>ר' יהודה</b> אומר עד שיקרא ויתרגם איזו היא משנה <b>ר' מאיר</b> אומר הלכות <b>ר' יהודה</b> אומר מדרש                                                                                                                                                                           | קידושין<br>מט:א |
| איתמר תודה שנשחטה על שמונים חלות <b>חזקיה</b> אמר קדשי לה ארבעים מתוך שמונים <b>ור' יוחנן</b> אמר לא קדשי לה ארבעים מתוך שמונים לאו                                                                                                                                                                                                                                | קידושין<br>נא:א |
| איתמר עלה אמר <b>ר' יהושע בן לוי</b> הכל מודים כל היכא דאמר קדשי לה ארבעים מתוך שמונים קדשי לא יקדשו ארבעים אלא אם כן קדשי שמונים לא קדשי לא נחלקו אלא בסתם <b>מר</b> סבר לאחריות קא מיכוון <b>ומר</b> סבר לקרבן גדול קא מיכוון                                                                                                                                    | קידושין<br>נא:א |
| איתמר קידושין שאין מסורין לביאה <b>אביי</b> אמר הווי קידושין <b>רבא</b> אמר לא הווי קידושין אמר <b>רבא</b> בר אהינא אסברא לי <b>(דברים כד, א)</b> כי יקח איש אשה ובעלה קידושין המסורין לביאה הווי קידושין קידושין שאין מסורין לביאה לא הווי קידושין                                                                                                                | קידושין<br>נא:א |
| המקדש בחלקו בין קדשי קדשים בין קדשים קלים אינה מקודשת במעשר שני בין שוגג בין מזיד לא קידש דברי <b>ר'בי מאיר ר'בי יהודה</b> אומר בשוגג לא קידש במזיד קידש                                                                                                                                                                                                           | קידושין<br>נב:ב |
| ובהקדש במזיד קידש ובשוגג לא קידש דברי <b>ר' מאיר ר'בי יהודה</b> אומר בשוגג קידש במזיד לא קידש                                                                                                                                                                                                                                                                      | קידושין<br>נב:ב |
| וכי אין אדם עשוי לקבל קידושין לבתו בעזרה ואין אשה עשויה לעשות לה שליח לקבל קידושה בעזרה ועוד דחקה ונכנסה מאי תניא <b>ר' יהודה</b> אומר מקודשת <b>ר' יוסי</b> אומר אינה מקודשת אמר <b>ר' יוחנן</b> שניהם מקרא אחד דרשו <b>(במדבר יח, ט)</b> וזה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש <b>ר' יהודה</b> סבר לך ולכל צרכיך <b>ור' יוסי</b> סבר כאש מה אש לאכילה אף הוא נמי לאכילה | קידושין<br>נב:ב |
| מעשר שני בין בשוגג בין במזיד לא קידש דברי <b>ר' מאיר ר'בי יהודה</b> אומר שוגג לא קידש מזיד קידש                                                                                                                                                                                                                                                                    | קידושין<br>נג:א |
| ובהקדש במזיד קידש ובשוגג לא קידש דברי <b>ר'מ ר'י</b> אומר בשוגג קידש במזיד לא קידש                                                                                                                                                                                                                                                                                 | קידושין<br>נג:ב |
| איתיביה חנוני כבעל הבית דברי <b>ר'מ ר' יהודה</b> אומר חנוני כשולחני עד כאן לא קא מיפלגי אלא <b>דמר</b> סבר חנוני כשולחני <b>ומר</b> סבר חנוני כבעל הבית אבל דכולי עלמא אם הוציא מעל                                                                                                                                                                                | קידושין<br>נג:ב |
| ת"ש מועלים בחדתין ואין מועלים בעתיקים דברי <b>ר' יהודה ר'בי מאיר</b> אומר מועלין אף בעתיקים שהיה ר"מ אומר מועלין בשירי הלשכה ואמאי נימא הואיל וניתנו ליהנות לפי שלא ניתנה תורה למלאכי השרת                                                                                                                                                                         | קידושין<br>נד:א |
| דתנן כרם רבעי <b>ב"ש</b> אומרים אין לו חומש ואין לו ביעור <b>וב"ה</b> אומרים יש לו                                                                                                                                                                                                                                                                                 | קידושין<br>נד:ב |
| <b>ב"ש</b> אומרים יש לו פרט ויש לו עוללות <b>וב"ה</b> אומרים כולו לגת                                                                                                                                                                                                                                                                                              | קידושין<br>נד:ב |
| מ"ט <b>דב"ה</b> גמרי <b>(ויקרא יט, כד)</b> קודש <b>(ויקרא כז, לב)</b> קודש ממעשר מה מעשר יש לו חומש ויש לו ביעור אף כרם רבעי יש לו חומש ויש לו ביעור <b>וב"ש</b> לא גמרי קודש קודש ממעשר                                                                                                                                                                           | קידושין<br>נד:ב |
| איתמר ציפורי מצורע מאימתי אסורים <b>ר'בי יוחנן</b> אמר משעת שחיטה <b>ור"ל</b> אמר משעת לקיחה                                                                                                                                                                                                                                                                       | קידושין<br>נז:א |
| <b>ר' יוחנן</b> אמר משעת שחיטה שחיטה הוא דאסרה לה <b>ר"ל</b> אמר משעת לקיחה מעגלה ערופה נפקא מה עגלה ערופה מחיים אף ציפורי מצורע מחיים                                                                                                                                                                                                                             | קידושין<br>נז:א |
| שחטה שלא באזוב ושלא בעץ ארז ושלא בשני תולעת <b>ר' יעקב</b> אומר הואיל והוקצה למצותה אסורה <b>ר'בי שמעון</b> אומר הואיל ונשחטה שלא כמצותה מותרת                                                                                                                                                                                                                     | קידושין<br>נז:א |
| ד כאן לא פליגי אלא <b>מר</b> סבר שחיטה שאינה ראויה שמה שחיטה <b>ומר</b> סבר שחיטה שאינה ראויה לא שמה שחיטה                                                                                                                                                                                                                                                         | קידושין<br>נז:א |
| בפטר חמור:נימא מתניתין דלא כר' שמעון דתניא פטר חמור אסור בהנאה דברי <b>ר' יהודה ר'בי שמעון</b> מתיר                                                                                                                                                                                                                                                                | קידושין<br>נז:ב |

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 |                 |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------|
| בשר בחלב:מנלן דתנא דבי ר' ישמעאל (שמות כג, יט) לא תבשל גדי בחלב אמו ג'פ אחד איסור אכילה ואחד איסור הנאה ואחד איסור בישול מתניתין דלא כי האי תנא דתניא ר' ש בן יהודה אומר בשר בחלב אסור באכילה ומותר בהנאה שנאמר (דברים יד, כא) כי עם קדוש אתה לה' אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו ולהלן הוא אומר (שמות כב, ל) ואנשי קודש תהיון לי מה להלן אסור באכילה ומותר בהנאה אף כאן אסור באכילה ומותר בהנאה                                                     | קידושין<br>נז:ב |
| תניא המקדש בפטר חמור בבשר בחלב ובחולין שנשחטו בעזרה ר' שמעון אומר מקודשת וחכ"א אינה מקודשת                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      | קידושין<br>נח:א |
| דתניא השוחט את הטרפה וכן השוחט ונמצאת טריפה זה וזה חולין בעזרה ר' ש מתיר בהנאה וחכמים אוסרים                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                    | קידושין<br>נח:א |
| נימא כתנאי הגונב טבלו של חבירו משלם לו דמי טבלו של חבירו דברי רבי ר' יוסי בר' יהודה אומר אינו משלם אלא דמי חולין שבו                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            | קידושין<br>נח:ב |
| מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבר טובת הנאה ממון ומר סבר טובת הנאה אינה ממון                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          | קידושין<br>נח:ב |
| לא דכולי עלמא טובת הנאה אינה ממון והכא בטבליים שנפלו לו מבית אבי אמו כהן ובמתנות שלא הורמו כמי שהורמו דמין קמיפלגי מר סבר כמי שהורמו דמין ומ"ס לאו כמי שהורמו דמין                                                                                                                                                                                                                                                                              | קידושין<br>נח:ב |
| וכן האומר לאשה התקדשי לי כו':לא בא אחר וקידשה בתוך שלשים מהו רב ושמואל דאמרי תרוייהו מקודשת ואע"פ שנתאכלו המעות מאי טעמא הני זוזי לא למלוה דמו ולא לפקדון דמו לפקדון לא דמו פקדון ברשותא דמרא קא מתאכלי והני ברשותא דידה קא מתאכלי למלוה נמי לא דמו מלוה להוצאה ניתנה הני בתורת קידושין יהבינהו ניהלה לא בא אחר וקידשה וחזרה בה מהו ר' יוחנן אמר חוזרת אתי דיבור ומבטל דיבור ריש לקיש אמר אינה חוזרת לא אתי דיבור ומבטל דיבור                   | קידושין<br>נט:א |
| כן היא שנתנה רשות לשלוחה לקדשה והלכה היא וקדשה את עצמה אם שלה קדמו קידושיה קידושין ואם של שלוחה קדמו אין קידושיה קידושין לא קדשה את עצמה וחזרה בה מהו רבי יוחנן אמר חוזרת ור"ל אמר אינה חוזרת                                                                                                                                                                                                                                                   | קידושין<br>נט:ב |
| ר' יוחנן אמר חוזרת אתי דיבור ומבטל דיבור ר"ל אמר אינה חוזרת לא אתי דיבור ומבטל דיבור                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            | קידושין<br>נט:ב |
| מהו שיחזור ויגרש בו רב נחמן אמר חוזר ומגרש בו רב ששת אמר אינו חוזר ומגרש בו וקיימא לן הילכתא כותיה דרב נחמן נהי דבטליה מתורת שליח מתורת גט לא בטליה                                                                                                                                                                                                                                                                                             | קידושין<br>נט:ב |
| מקודשת לשני:אמר רב מקודשת לשני לעולם ושמואל אמר מקודשת לשני עד ל' יום לאחר ל' יום פקעי קידושי שני וגמרי קידושי ראשון                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            | קידושין<br>נט:ב |
| מעכשיו ולאחר שלשים יום וכו' אמר רב מקודשת ואינה מקודשת לעולם ושמואל אמר מקודשת ואינה מקודשת אלא עד ל' יום לאחר ל' פקעי קידושי שני וגמרי קידושי ראשון                                                                                                                                                                                                                                                                                            | קידושין<br>נט:ב |
| לרב מספקא ליה אי תנאה הואי אי חזרה הואי לשמואל פשיטא ליה דתנאה הואי                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             | קידושין<br>נט:ב |
| דתניא מהיום ולאחר מיתה גט ואינו גט דברי חכמים רבי אומר כזה גט                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   | קידושין<br>נט:ב |
| האומר לאשה הרי את מקודשת לי על מנת שאתן לך מאתים זוז הרי זו מקודשת והוא יתן על מנת שאתן לך מכאן ועד ל' יום נתן לה בתוך שלשים מקודשת ואם לאו אינה מקודשת ע"מ שיש לי מאתים זוז הרי זו מקודשת ויש לו על מנת שאראך מאתים זוז הרי זו מקודשת ויראה לה ואם הראה על השלחן אינה מקודשת:גמ' איתמר רב הונא אמר והוא יתן רב יהודה אמר לכשיתן רב הונא אמר והוא יתן תנאה הוי מקיים תנאה ואזיל רב יהודה אמר לכשיתן לכי יהיב הוי קידושי השתא מיהא לא הוי קידושי | קידושין<br>ס:א  |
| איתמר רב הונא אמר והיא תתן רב יהודה אמר לכשתתן רב הונא אמר והיא תתן תנאה הוי מקיימא תנאה ואזלה רב יהודה אמר לכשתתן לכי יהיבה ליה הוא דהוי גט השתא מיהא לא הוי גט                                                                                                                                                                                                                                                                                | קידושין<br>ס:א  |
| מאי בינייהו איכא בינייהו שנתקרקע הגט או שאבד לרב הונא הוי גט לרב יהודה לא הוי גט                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                | קידושין<br>ס:ב  |
| תניא אמר לה הרי זה גיטך ע"מ שתתני לי מאתים זוז ומת נתנה אין זקוקה ליבם לא נתנה זקוקה ליבם רשב"ג אומר נותנת לאחריו או לאביו או לאחד מן הקרובים                                                                                                                                                                                                                                                                                                   | קידושין<br>ס:ב  |
| עד כאן לא פליגי אלא דמר סבר לי ולא ליורשיי ומר סבר אפי' ליורשיי                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 | קידושין<br>ס:ב  |
| דאמר רב הונא אמר רבי כל האומר ע"מ כאומר מעכשיו דמי ופליגי רבנן                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  | קידושין<br>ס:ב  |
| וקאמר לה משמיה דרבי יוחנן הכל מודים באומר על מנת כאומר מעכשיו דמי לא נחלקו אלא מהיום ולאחר מיתה גט ואינו גט דברי חכמים רבי אומר כזה גט                                                                                                                                                                                                                                                                                                          | קידושין<br>ס:ב  |
| דאמר רב הונא אמר רבי כל האומר ע"מ כאומר מעכשיו דמי ופליגי רבנן עליה                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             | קידושין<br>ס:ב  |
| לה או למכר מדמינן לה מסתברא להקדש מדמינן לה דאמר לה אנא טרחנא וזרענא ומייתנא:מתני' רבי מאיר אומר כל תנאי שאינו כתנאי בני גד ובני ראובן אינו תנאי:שנאמר (במדבר לב, כ) ויאמר אליהם אם יעברו בני גד ובני ראובן וכתוב ואם לא יעברו חלוצים רבי חנינא בן גמליאל אומר צריך הדבר לאומרו שאלמלא כן יש במשמע שאפי' בארץ כנען לא ינחלו                                                                                                                     | קידושין<br>ס:א  |
| ור' חנינא בן גמליאל (אמר) אי לא כתב רחמנא בארץ כנען הוה אמינא (במדבר לב, ל) ונאחזו בתוכם בארץ גלעד אבל ארץ כנען כלל לא                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          | קידושין<br>ס:א  |
| דתניא האומר לחברו אם ילדה אשתך נקבה מקודשת לי לא אמר כלום וא"ר חנינא לא שנו אלא שאין אשתו מעוברת אבל אשתו מעוברת דבריו קיימין                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   | קידושין<br>ס:ב  |
| כמאן אי כרבה כשהוכר עוברה אי כרב יוסף אע"פ שלא הוכר עוברה ואיכא דאמרי אמר רבה לא א"ר אליעזר בן יעקב אלא בשחת דבי כיבשא אבל בשחת דבי שקיא לא רב יוסף אמר אפילו בשחת דבי שקיא                                                                                                                                                                                                                                                                     | קידושין<br>ס:ב  |

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 |                 |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------|
| דַּתְנִיא הָאוֹמֵר לְאִשָּׁה הָרִי אֶת מְקוֹדֶשֶׁת לִי לֵאחֹר שְׂאֵתְגִייר לֵאחֹר שְׂאֵתְחַרֵּר לֵאחֹר שְׂתִשְׁחַרְרִי לֵאחֹר שִׁמּוֹת בְּעֶלְיָךְ לֵאחֹר שְׂתִמּוֹת אַחֻתֶיךָ לֵאחֹר שִׁיחְלוּץ לָךְ יִבְמִיךְ אִינָה מְקוֹדֶשֶׁת רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר מְקוֹדֶשֶׁת רַבִּי יוֹחָנָן הַסַּנְדְּלָה אֹמֵר אִינָה מְקוֹדֶשֶׁת רַבִּי יְהוּדָה הַנְּשִׂיא אֹמֵר מְקוֹדֶשֶׁת                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          | קידושין<br>סג:א |
| דַּתְנִיא קוֹנֵם שְׂאֵנִי עוֹשֶׂה לְפִיךְ אֵין צָרִיךְ לְהִפָּר רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר יִפָּר שְׂמָא תַעֲדִיף עֲלֵיו יֵתֵר מִן הָרָאוּי לוֹ                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      | קידושין<br>סג:א |
| דַּתְנִיא בִּשְׁעַת קִידוּשֵׁין אִמֵּר יֵשׁ לוֹ בָּנִים בִּשְׁעַת מִיתָה אִמֵּר אֵין לוֹ בָּנִים בִּשְׁעַת קִידוּשֵׁין אִמֵּר אֵין לוֹ אַחִים בִּשְׁעַת מִיתָה אִמֵּר יֵשׁ לוֹ אַחִים נֶאֱמַר לְהִתִּיר וְאֵין נֶאֱמַר לְאִסוּר דְּבָרִי רַבִּי נֵתָן אֹמֵר אֵף נֶאֱמַר לְאִסוּר                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                | קידושין<br>סד:א |
| הַמְקַדֵּשׁ אֶת בְּתוּלָתוֹ סֵתֵם אֵין הַבּוֹגְרוֹת בְּכָלֵל מִי שִׁישׁ לוֹ שְׁתֵּי כִּתִּי בְּנוֹת מִשְׁתֵּי נָשִׁים וְאִמֵּר קִדְשָׁתִי אֶת בְּתִי הַגְּדוּלָּה וְאִינִי יוֹדַע אִם גְּדוּלָּה שְׁבַגְדוּלוֹת אוֹ גְּדוּלָּה שְׁבַקְטָנוֹת אוֹ קְטָנָה שְׁבַגְדוּלוֹת שְׁהִיא גְּדוּלָּה מִן הַגְּדוּלוֹת שְׁבַקְטָנוֹת כּוֹלֵן אֲסוּרוֹת חוּץ מִן הַקְּטָנָה שְׁבַקְטָנוֹת דְּבָרִי רַבִּי מֵאִיר רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר כּוֹלֵן מוֹתָרוֹת חוּץ מִן הַגְּדוּלָּה שְׁבַגְדוּלוֹת                                                                                                                                                                                                                 | קידושין<br>סד:ב |
| קִדְשָׁתִי אֶת בְּתִי הַקְּטָנָה וְאִינִי יוֹדַע אִם קְטָנָה שְׁבַקְטָנוֹת אוֹ קְטָנָה שְׁבַגְדוּלוֹת אוֹ גְּדוּלָּה שְׁבַקְטָנוֹת שְׁהִיא קְטָנָה מִן הַקְּטָנוֹת שְׁבַגְדוּלוֹת כּוֹלֵן אֲסוּרוֹת חוּץ מִן הַקְּטָנָה שְׁבַקְטָנוֹת                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                           | קידושין<br>סד:ב |
| דַּתְנֵן הַנּוֹדֵר עַד הַפֶּסַח אֲסוּר עַד שִׁיגִיעַ עַד שִׁיחָא פֶּסַח אֲסוּר עַד שִׁיחָא פֶּסַח רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר אֲסוּר עַד שִׁיגִיעַ רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר עַד שִׁיחָא                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      | קידושין<br>סד:ב |
| וְהַתְנִיא זֶה הַכָּלֵל כָּל שְׂזִמְנו קָבוע וְאִמֵּר עַד פְּנִי רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר עַד שִׁיחָא רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר עַד שִׁיגִיעַ                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              | קידושין<br>סד:ב |
| אֵיתֵמֵר רַב אִמֵּר כּוֹפִין וְשִׁמּוּאֵל אִמֵּר מִבְּקָשִׁין                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   | קידושין<br>סה:א |
| הַמְגַרֵּשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ וְלֹנָה עִמּוֹ בַּפּוֹנְדָקִי ב"ש אֹמְרִים אִינָה צָרִיכָה הִימָנו גִּט שֵׁנִי וּב"ה אֹמְרִים צָרִיכָה הִימָנו גִּט                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   | קידושין<br>סה:א |
| אֵלָּא הַכָּא בְּמֵאִי עֲסָקִין כְּגוֹן דְּאִיכָא עַדִּי יַחֲד וְלִיכָא עַדִּי בִּיאָה בֵּית שְׁמַאי סָבְרִי לֹא אִמְרִין הֵן הֵן עַדִּי יַחֲד הֵן הֵן עַדִּי בִּיאָה וְבֵית הַלֵּל סָבְרִי אִמְרִין הֵן הֵן עַדִּי יַחֲד הֵן הֵן עַדִּי בִּיאָה                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                | קידושין<br>סה:א |
| יִבְעִיָא לְהוֹ אִשְׁתּוֹ זִינְתָה בְּעַד אֶחָד וְשׁוֹתֵק מֵהוּ אִמֵּר אֲבִי נֶאֱמַר רַבָּא אִמֵּר אִינוּ נֶאֱמַר הוּי דְּבַר שְׁבַעְרוּ וְאֵין דְּבַר שְׁבַעְרוּ פָּחוֹת מִשְׁנִים                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             | קידושין<br>סו:א |
| הָאוֹמֵר לְשַׁפְּחָתוֹ הָרִי אֶת בֵּת חוֹרִין וְוֹלָךְ עֶבֶד הוֹלֵךְ כְּמוֹתָה דְּבָרִי רַבִּי יוֹסִי הַגְּלִילִי וְחִכָּא דְּבָרֵינוּ קִיָּמִים מִשּׁוּם שְׁנֵאֵמֵר (שְׁמוֹת כ"א, ד)                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                           | קידושין<br>סט:א |
| רַבִּי טְרַפּוֹן אֹמֵר יְכוּלִין מִמְזָרִין לִיטְהַר כִּיצַד מִמְזַר שְׁנֵשָׁא שְׁפַחָה הוֹלֵךְ עֶבֶד שִׁיחְרָרוּ נִמְצָא הֵבֵן בֵּן חוֹרִין רַבִּי אֲלֵיעָזָר אֹמֵר הָרִי זֶה עֶבֶד מִמְזַר                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                    | קידושין<br>סט:א |
| עֲשֶׂה יוֹחֲסִים עֲלֵיו מִבְּבֵל כְּהֵנִי לִוִּי יִשְׂרָאֵלִי חֲלָלִי גִירִי וְחֲרוּרִי מִמְזִירִי נִתְּנִי שְׁתּוּקִי וְאֲסוּפִי כְּהֵנִי לִוִּי וְיִשְׂרָאֵלִי מוֹתָרִין לְבָא זֶה בִּזָּה לִוִּי יִשְׂרָאֵלִי חֲלָלִי גִירִי וְחֲרוּרִי מוֹתָרִין לְבָא זֶה בִּזָּה לְאֵלֹהִים שְׁתּוּקִי כָּל שְׁהוּא מְכִיר אֶת אִמּוֹ וְאִינוּ מְכִיר אֶת אִבּוֹ אֲסוּפִי כָּל שְׁנֵאֵסֵף מִן הַשּׁוּק וְאִינוּ מְכִיר לֹא אֶת אִבּוֹ וְלֹא אִמּוֹ אֲבֵא שְׁאוּל הִיא קוֹרָא לְשְׁתּוּקִי בְּדוּקִי                                                                                                                                                                                                       | קידושין<br>סט:א |
| אֵיתֵמֵר אֲבִי אִמֵּר עֲלֵיו מֵאִילֵיהֶם תֵּן וְרַבָּא אִמֵּר הָעֵלֹם                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                           | קידושין<br>סט:ב |
| מֵר רַב פַּפָּא כְּמַחְלוּקַת לִיּוּחָסִין כֵּךְ מַחְלוּקַת לַעֲנִין גִּיטִין וְרַב יוֹסֵף אִמֵּר מַחְלוּקַת לִיּוּחָסִין אֲבֵל לַגִּיטִין דְּבָרִי הַכֵּל עַד אַרְבָּא תִּנְיִנָא דְּגִישְׂרָא                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 | קידושין<br>עב:א |
| רַב יְהוּדָה אִמֵּר כְּגוֹן הוֹמָנִיא לְפֻם נִהְרָא (יִחְזַקְאֵל י"א, יג) וְיִהִי כְּהִנְבְּאִי וּפְלִטְיָהוּ בֵּן בְּנִיָּה מֵת וְאִפּוֹל עַל פְּנֵי וְאִזְעַק קוֹל גְּדוֹל וְאוֹמֵר אַהֵא אֲדִנִּי ה' רַב וְשִׁמּוּאֵל חָד אִמֵּר לְטוֹבָה וְחָד אִמֵּר לְרַעָה מֵאֵן דְּאִמֵּר לְטוֹבָה כִּי הָא דְּאִיסְתַּגְּדָרָא דְּמִישֵׁן חֲתָנִיָּה דְּנְבוּכַדְנֶצַּר הוּא שְׁלַח לִיה מְכוּלִי הָאִי שְׁבִיָּה דְּאִיִּיתִית לָךְ לֹא שְׁדַרְתָּ לָן דְּקָאִי לְקַמֵּן בְּעִי לְשִׁדּוּרִי לִיה מִיִּשְׂרָאֵל א"ל פְּלִטְיָהוּ בֵּן בְּנִיָּהוּ אֵן דְּחִשְׁבִּין נִיקוּ מִקַּמָּךְ הַכָּא וְעַבְדִּין נִיזְלוּ לְהַתֵּם וְאִמֵּר נְבִיא מִי שְׁעֵשָׂה טוֹבָה בִּישְׂרָאֵל יָמוֹת בַּחֲצִי יָמֵינוּ | קידושין<br>עב:ב |
| הַמְפָּקִיר עֲבָדוֹ יֵצֵא לְחִירוֹת וְאִינוּ צָרִיךְ גִּט שְׁחִירוֹת שְׁנֵא (שְׁמוֹת י"ב, מד) כָּל עֶבֶד אִישׁ מִקְנֵת כֶּסֶף עֶבֶד אִישׁ וְלֹא עֶבֶד אִשָּׁה אֵלָּא עֶבֶד שִׁישׁ לוֹ רְשׁוֹת לְרַבּוֹ עֲלֵיו קְרוֹי עֶבֶד שְׁאֵין לְרַבּוֹ רְשׁוֹת עֲלֵיו אֵין קְרוֹי עֶבֶד אִמֵּר רַב יְהוּדָה אִמֵּר שְׁמוּאֵל זֹו דְּבָרִי רַבִּי מֵאִיר אֲבֵל חֲכָמִים אֹמְרִים כָּל אֲרֻצּוֹת בַּחֲזָקַת כְּשִׁירוֹת הֵם                                                                                                                                                                                                                                                                                  | קידושין<br>עב:ב |
| ת"ר מִמְזִירִי וְנִתְּנִי טְהוּרִים לַעֲתִיד לְבָא דְּבָרִי רַבִּי יוֹסִי רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר אֵין טְהוּרִים אִמֵּר לוֹ רַב יוֹסִי וְהֵלָּא כִּבְרָא נֶאֱמַר (יִחְזַקְאֵל לו, כה) וְזִרְקִיתִי עֲלֵיכֶם מִים טְהוּרִים וְטָהַרְתֶּם אִמֵּר לוֹ רַבִּי מֵאִיר כְּשִׁהוּא אֹמֵר מִכָּל טוֹמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם וְלֹא מִן הַמְּזִמּוֹת                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                | קידושין<br>עב:ב |
| ת"ר גֵּר נוֹשֵׂא מִמְזָרַת דְּבָרִי רַבִּי יוֹסִי רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר גֵּר לֹא יֵשֵׁא מִמְזָרַת אֶחָד גֵּר אֶחָד עֶבֶד מְשׁוּחָרֵר וְחָלָל מוֹתָרִים בְּכֹהֶנֶת                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                               | קידושין<br>עב:ב |
| מ"ט דְּרַבִּי יוֹסִי חֲמִשָּׁה קְהֵלִי כְּתִיבִי חָד לְכַהֲנִים וְחָד לְלוֹוִים וְחָד לְיִשְׂרָאֵלִים וְחָד לְמִישְׁרֵי מִמְזַר בְּשְׁתּוּקִי וְחָד לְמִישְׁרֵי שְׁתּוּקִי בִּישְׂרָאֵל קְהֵל גֵּרִים לֹא אִיקְרִי קְהֵל וְרַבִּי יְהוּדָה כְּהֵנִים וְלוֹוִים מִחַד קְהֵל נִפְקִי אֵייתֵר לִיה לְקַהֵל גֵּרִים                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 | קידושין<br>עג:א |
| דַּתְנִיא חִיָּה נֶאֱמַנְתָּ לּוֹמֵר זֶה יֵצֵא רֵאשׁוֹן זֶה יֵצֵא שְׁנִי בְּמָה דְּבָרִים אֹמְרִים שְׁלֹא יֵצֵתָה וְחִזְרָה אֲבֵל יֵצֵתָה וְחִזְרָה אִינָה נֶאֱמַנְתָּ רַבִּי אֲלֵיעָזָר אֹמֵר הוֹחֲזָקָה עַל עוֹמְדָה נֶאֱמַנְתָּ וְאִם לֹא אִינָה נֶאֱמַנְתָּ                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 | קידושין<br>עג:ב |
| אִמֵּר רַב נַחֲמָן שְׁלֹשָׁה נֶאֱמַנִין עַל הַבְּכוֹר אֵלּוֹ הֵן חִיָּה אֲבִיו וְאִמּוֹ חִיָּה לְאַלְתֵּר אִמּוֹ כָּל שְׁבַעָה אֲבִיו לְעוֹלָם כְּדַתְנִיא (דְּבָרִים כ"א, יז) יִכִּיר יִכְרִינוּ לְאַחֲרִים מִכָּאן א"ר יְהוּדָה נֶאֱמַר אִם לּוֹמֵר זֶה בְּנִי בְּכוֹר וְכֶשֶׁם שְׁנֵאֵמֵן לּוֹמֵר זֶה בְּנִי בְּכוֹר כֵּךְ נֶאֱמַר לּוֹמֵר זֶה בֵּן גְּרוּשָׁה זֶה בֵּן חֲלוּצָה וְחֲכָמִים אֹמְרִים אִינוּ נֶאֱמַן                                                                                                                                                                                                                                                                          | קידושין<br>עד:א |
| אֲבֵא שְׁאוּל הִיא קוֹרָא לְשְׁתּוּקִי בְּדוּקִי: מֵאִי בְּדוּקִי אֵילִימָא שְׁבוּדָקִין אֶת אִמּוֹ וְאוֹמֵרְתָּ לְכָשֶׁר נִבְעַלְתִּי נֶאֱמַנְתָּ כְּמֵאֵן כְּרַבֵּן גַּמְלִיאֵל תִּנְיָנָא חָדָא זִימְנָא דַּתְנֵן הִיתָה מְעוּבֵרְתָּ וְאִמְרוּ לָהּ מָה טִיבּוֹ שֶׁל עוֹבֵר זֶה אִמְרָה לָהּ מֵאִישׁ פְּלוּנִי וְכֵהָן הוּא רַבֵּן גַּמְלִיאֵל וְרַבִּי אֲלֵיעָזָר אֹמְרִים נֶאֱמַנְתָּ וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אֹמֵר לֹא מִפִּיה אֲנוּ חִיִּין                                                                                                                                                                                                                                                 | קידושין<br>עד:א |
| כָּל הָאֲסוּרִין לְבָא בְּקַהֵל מוֹתָרִים לְבָא זֶה בִּזָּה רַבִּי יְהוּדָה אוֹסֵר רַבִּי אֲלֵיעָזָר אֹמֵר וְדָאן בּוֹדָאן מוֹתֵר וְדָאן בְּסַפִּיקָן וְסַפִּיקָן בּוֹדָאן וְסַפִּיקָן בְּסַפִּיקָן אֲסוּר וְאֵלּוֹ הֵן הַסַּפִּיקוֹת שְׁתּוּקִי אֲסוּפִי וְכוּתִי                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              | קידושין<br>עד:א |

|                 |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                               |
|-----------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| קידושין<br>עד:ב | <b>ת"ק</b> סבר אפילו ממזר מאחותו נמי הוי ממזר <b>ור' יהודה</b> סבר מאשת איש הוי ממזר מאחותו לא הוי ממזר                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       |
| קידושין<br>עד:ב | <b>ת"ק</b> סבר אפילו ממזר מאחותו נמי הוי ממזר <b>ור' יהודה</b> סבר מאשת איש הוי ממזר מאחותו לא הוי ממזר מאי קמ"ל תנינא איזהו ממזר כל שהוא <b>(דברים כג, ג)</b> בלא יבא דברי <b>ר' עקיבא שמעון התימני</b> אומר כל שחייבין עליו כרת בידי שמים והלכה כדבריו <b>ר' יהושע</b> אומר כל שחייבין עליו מיתת ב"ד                                                                                                                                                                        |
| קידושין<br>עד:ב | תנו רבנן <b>בן תשע שנים</b> ויום אחד גר עמוני ומואבי מצרי ואדומי כותי ונתין חלל וממזר שבאו על הכהנת ועל הלוייה ועל בת ישראל פסלוה <b>רבי יוסי</b> אומר כל שזרעו פסול וכל שאין זרעו פסול אינו פסול <b>רבן שמעון בן גמליאל</b> אומר כל שאתה נושא בתו אתה נושא אלמנתו וכל שאי אתה נושא בתו אי אתה נושא אלמנתו                                                                                                                                                                    |
| קידושין<br>ע:א  | <b>דתנא קמא</b> סבר כי כהן גדול באלמנה מה כהן גדול באלמנה שביאתו בעבירה ופסול בה אף כל שביאתו בעבירה פסול <b>ורבי יוסי</b> סבר כי כ"ג באלמנה מה כ"ג באלמנה שזרעו פסול ופסול אף כל שזרעו פסול לאפוקי מצרי שני שאין זרעו פסול דאמר קרא <b>(דברים כג, ט)</b> בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל השם <b>רשב"ג</b> אומר כל שאתה נושא בתו אתה נושא אלמנתו וכל שאי אתה נושא את בתו אי אתה נושא אלמנתו                                                                         |
| קידושין<br>ע:א  | <b>דר' יוסי</b> סבר כי כ"ג באלמנה מה כהן גדול באלמנה שזרעו פסול ופסול אף כל שזרעו פסול פסול <b>ורשב"ג</b> ככהן גדול באלמנה מה כ"ג באלמנה שכל זרעו פסול אף כל שכל זרעו פסול אפילו נקבות לאפוקי גר עמוני ומואבי דנקבות הוו כשרות לבא בקהל דאמר מר עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית                                                                                                                                                                                             |
| קידושין<br>ע:א  | דאיתמר ארוסה שעבירה <b>רב</b> אמר הולד ממזר <b>ושמואל</b> אמר הולד שתוקי <b>רב</b> אמר הולד ממזר ומותר בממזרת <b>ושמואל</b> אמר הולד שתוקי ואסור בממזרת                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       |
| קידושין<br>ע:א  | דתנן היתה מעוברת ואמרו לה מה טיבו של עובר זה מאיש פלוני וכהן הוא <b>ר"ג ורבי אליעזר</b> אומרים נאמנת <b>רבי יהושע</b> אומר אינה נאמנת                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         |
| קידושין<br>ע:א  | דתניא <b>גר עד עשרה</b> דורות מותר בממזרת מכאן ואילך אסור בממזרת <b>יש אומרים</b> עד שישתקע שם עבודת כוכבים ממנו                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              |
| קידושין<br>ע:ב  | <b>ר' ישמעאל</b> סבר כותים גירי אריות הן וכהנים שנטמעו בהם כהנים פסולים היו שנאמר <b>(מלכים ב יז, לב)</b> ויעשו להם מקצותם כהני במות ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן מן הקוצים שבעם ומשום הכי פסלינהו <b>ורבי עקיבא</b> סבר כותים גירי אמת הן וכהנים שנטמעו בהן כהנים כשרים היו שנאמר ויעשו להם מקצותם כהני במות ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן מן הבחירים שבעם ואלא מפני מה אסרום מפני שהיו מייבמים את הארוסות                                                            |
| קידושין<br>ע:א  | דתניא <b>מצת כותי</b> מותרת ואדם יוצא בה ידי חובתו בפסח <b>ורבי אליעזר</b> אומר לפי שאין בקיאים בדקדוקי מצות רבן שמעון בן גמליאל אומר כל מצוה שהחזיקו בה כותים הרבה מדקדקים בה יותר מישראל ואלא הכי מאי אין בקיאים לפי שאין בקיאים בתורת קידושין וגירושין                                                                                                                                                                                                                     |
| קידושין<br>ע:א  | הנושא אשה כהנת צריך לבדוק אחריה ארבע אמהות שהן שמנה אמה ואם אבי אמה ואם אביה ואמה ואם אביה ואמה לוייה וישראלית מוסיפין עליהן עוד אחת אין בודקין לא מן המזבח ולמעלה ולא מן הדוכן ולמעלה ולא מן הסנהדרין ולמעלה <b>וכל שהוחזקו</b> אבותיו משוטרי הרבים וגבאי צדקה משיאין לכהונה ואין צריך לבדוק אחריהן <b>רבי יוסי</b> אומר אף מי שהיה חתום עד בערכי הישנה של ציפורי <b>רבי חנינא בן אנטיגנוס</b> אומר אף מי שהיה מוכתב באסטרטיא של מלך                                         |
| קידושין<br>ע:א  | בת חלל זכר פסולה מן הכהונה לעולם ישראל שנשא חללה בתו כשירה לכהונה חלל שנשא בת ישראל בתו פסולה לכהונה <b>רבי יהודה</b> אומר בת גר זכר כבת חלל זכר <b>רבי אליעזר בן יעקב</b> אומר ישראל שנשא גיורת בתו כשירה לכהונה וגר שנשא בת ישראל בתו כשירה לכהונה אבל גר שנשא גיורת בתו פסולה לכהונה אחד גר ואחד עבדים משוחררים אפי' עד י' דורות עד שתהא אמו מישראל <b>ר' יוסי</b> אומר אף גר שנשא גיורת בתו כשירה לכהונה                                                                  |
| קידושין<br>ע:א  | אמר <b>אביי</b> קידש לוקה בעל לוקה משום לא יקח בעל לוקה משום לא יחלל <b>רבא</b> אמר בעל לוקה לא בעל אינו לוקה משום דכתיב לא יקח ולא יחלל מה טעם לא יקח משום לא יחלל ומודה <b>אביי</b> במחזיר גרושתו שאם קידש ולא בעל שאינו לוקה <b>(דברים כד, ד)</b> לקחתה להיות לו לאשה אמר רחמנא והא ליכא ומודה <b>רבא</b> בכהן גדול באלמנה שאם בעל ולא קידש שלוקה ולא יחלל זרעו בעמיו אמר רחמנא והרי הוא חילל ושניהם מודים במחזיר גרושתו שאם בעל ולא קידש שאינו לוקה דרך ליקוחין אסרה תורה |
| קידושין<br>ע:א  | <b>ר' אליעזר בן יעקב</b> אומר גר:תניא רבי שמעון בן יוחי אומר גיורת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד כשרה לכהונה שנאמר <b>(במדבר לא, יח)</b> וכל הטף בנשים החיו לכם והלא פינחס היה עמהם <b>ורבנן</b> החיו לכם לעבדים ולשפחות וכולן מקרא אחד דרשו <b>(יחזקאל מד, כב)</b> אלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולות מזרע בית ישראל                                                                                                                                                  |
| קידושין<br>ע:א  | <b>רבי יהודה</b> סבר עד דאית כל זרע מישראל <b>רבי אליעזר בן יעקב</b> סבר מזרע ואפילו מקצת זרע <b>רבי יוסי</b> סבר מי שנזרעו בישראל <b>רבי שמעון בן יוחי</b> סבר מי שנזרעו בתוליה בישראל                                                                                                                                                                                                                                                                                       |
| קידושין<br>ע:ב  | <b>האומר בני זה</b> ממזר אינו נאמן ואפילו שניהם מודים על העובר שבמעיה ממזר הוא אינם נאמנים <b>רבי יהודה</b> אומר נאמנים                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       |
| קידושין<br>ע:ב  | <b>רבי יהודה</b> אומר נאמנים:כדתניא <b>(דברים כא, יז)</b> יכיר יכירו לאחרים מכאן אמר רבי יהודה נאמן אדם לומר זה בני בכור וכשם שנאמן אדם לומר זה בני בכור כך נאמן אדם לומר זה בן גרושה וזה בן חלוצה <b>וחכמים</b> אומרים אינו נאמן                                                                                                                                                                                                                                             |
| קידושין<br>ע:א  | איתמר קידשה אביה בדרך וקידשה עצמה בעיר והרי היא בוגרת <b>רב</b> אמר הרי היא בוגרת לפנינו <b>ושמואל</b> אמר חיישין לקידושי שניהם                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                               |
| קידושין<br>ע:א  | דתניא <b>כל טהרות</b> שנעשו על גביו למפרע בין ברשות היחיד בין ברשות הרבים טמאות <b>ורבי שמעון</b> אומר ברשות הרבים טהורות ברשות היחיד תולין                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   |
| קידושין<br>ע:ב  | נימא כתנאי מי מוציא מיד מי הוא מוציא מידם בלא ראייה והן אין מוציאים מידו בלא ראייה דברי <b>ר' יעקב רבי נתן</b> אומר אם בריא הוא עליו להביא ראייה שהיה שכיב מרע ואם שכיב מרע הוא עליהם להביא ראייה שבריא היה                                                                                                                                                                                                                                                                   |



אמר רבה בר רב הונא וכולן בכרוכים אחריה תנו רבנן אשה נשאתי במדינת הים מביא ראייה על האשה וא"צ להביא ראייה על הבנים ומביא ראייה על הגדולים ואין צריך להביא ראייה על הקטנים במה דברים אמורים באשה אחת אבל בשתי נשים מביא ראייה על האשה ועל הבנים על הגדולים ועל הקטנים אמר **רש לקיש** לא שנו אלא בקדשי הגבול אבל ביוחסין לא **ורבי יוחנן** אמר אפילו ביוחסין

קידושין  
עט:ב

דאמר **ר' שמעון בן לקיש** שורפין על החזקות **ור' יוחנן** אומר אין שורפין

קידושין  
א:פ

ואזדו לטעמייהו דתנן תינוק שנמצא בצד העיסה ובצק בידו **ר"מ** מטהר **וחכמים** מטמאין מפני שדרכו של תינוק לטפח

קידושין  
א:פ

מאי טעמיה **דר"מ** קסבר רוב תינוקות מטפחין ומיעוט אין מטפחין ועיסה בחזקת טהרה עומדת וסמוך מיעוטא לחזקה איתרע ליה רובא **ורבנן** מיעוטא כמאן דליתא דמי רובא וחזקה רובא עדיף

קידושין  
א:פ

אר"ל משום **רבי אושעיא** זו היא ששורפין עליה את התרומה **ר' יוחנן** אמר אין זו חזקה ששורפין עליה תרומה

קידושין  
א:פ

**לא יתייחד** אדם עם שתי נשים אבל אשה אחת מתייחדת עם שני אנשים **רבי שמעון** אומר אף איש אחד מתייחד עם שתי נשים בזמן שאשתו עמו וישן עמהם בפונדקי מפני שאשתו משמרתו מתייחד אדם עם אמו ועם בתו וישן עמהם בקירוב בשר ואם הגדילו זו ישנה בכסותה וזה ישן בכסותו

קידושין  
פ:ב

**לא ילמד** אדם רווק סופרים ולא תלמד אשה סופרים **רבי אלעזר** אומר אף מי שאין לו אשה לא ילמד סופרים **ר' יהודה** אומר לא ירעה רווק בהמה ולא יישנו שני רווקין בטלית אחת **וחכמים** מתירים

קידושין  
פ:ב